

15 Kõnnin metsas

Sõnad: C O Rosenius
Viis: Ahnfelti laulikust

1. Kõnnin metsas, mäge-des ehk orus, saadab mind üks
vägev a-bi-mees. Nähta-ma-tu-na ta käib mukõrval, ju-hib
mind ja hoi-ab oma väes. Ta muKajane, kes ristil su - ri,
a - ga e-lab siiski i-ga-vest'. Suu-re ar-mas-
tu - se - ga ta hoiab o-ma karja kõige kurja eest. Suu-re
ar-mas-tu - se - ga ta hoiab o-ma kar-ja kõige kurja eest.

2. Mis mull' iial elus tarvis läheb
ta mu kõik on kõigis asjades.
Kõik, mis südant raskesti mul rõhub,
tunneb ta ja aitab hädades.
Ehk küll mõni silmapilk ta peidab
ennast minu eest siin kõrbe teel.
∴ Kui ta uue armuga end näitab,
siis saab jälle rõõmsaks minu meel.∴∴

3. Kui kord jünger, Toomas, mures oli
Elu-vürsti peale mõteldes,
Jeesus kohe tema juurde tuli,
näitas ennast oma haavades.

Tooma süda jälle rahu leidis,
põles armastuse tulega,
∴ et ta suures rõõmus välja hüüdis:
Minu Issand ja mu Jumal sa!∴∴

4. Issand, kingi mulle seda armu,
mis mu kahtlused kõik kaotab,
et su haavasid ma usus näen,
mis mu lapse õigust kinnitab.

Las' mind hingata su armu süles,
et ka võiksin hüüda rõõmuga
∴ siis, kui äratad mind põrmust üles:
Minu Issand ja mu Jumal sa! ∴∴